

**BOHOSLUŽBY 18. 10. 2020 (Devatenáctá neděle
po svaté Trojici)**

OTEVŘENÍ

Ve jménu Boha Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

POZDRAV

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista. Amen.

VSTUPNÍ PÍSEŇ

429 – Ve tvém jménu, Pane náš

VSTUPNÍ SLOVO

Otevru v podobenství ústa svá, vypravovati budu přípovědky starobylé. Co jsme slyšali, i poznali, a co nám otcové naši vypravovali, Nezatajíme toho před syny jejich: kteříž budoucím potomkům *svým*, vypravovati budou chvály Hospodinovy, ano i moc jeho, a divné skutky jeho, kteréž činil. Amen. (Žalm 78,1-4; Bible kralická šestidílná)

Milí bratři, milé sestry a milé děti, vítám vás na těchto službách Božích, v devatenáctou neděli po svaté Trojici.

ÚVODNÍ PÍSEŇ

209 – Ó slunce spravednosti

ÚVODNÍ MODLITBA

Hospodine, Pane Bože náš, děkujeme ti za to, že nás svoláváš ke slyšení svého Slova. Přicházíme do tohoto shromáždění obtíženi starostmi a těžkostmi života a prosíme, abys nás přijal a ujistil jsi nás o své lásce. U tebe je studnice života, lásky a pokoje. Občerstvi nás mocí svého Ducha svatého. Otevři naše srdce pro své Slovo. Děkujeme ti za to, že se nás nevzdáváš, ale počítáš s námi a pověřuješ nás stále novými úkoly. Předkládáme ti všechny své plány, které máme před sebou a pro které potřebujeme tvou radu a podporu. Před tebou je naše minulost,

přítomnost i budoucnost. Tobě, Bože Otče, Synu i Duchu svatý, buď čest a chvála nyní i navěky.
Amen.

PRVNÍ ČTENÍ

První Mojžíšova 32,23-33

PÍSEŇ

359 – V královstvím Božím (zpěvník Svítá)

DRUHÉ ČTENÍ

Evangelium podle Lukáše 18,9-14

KÁZÁNÍ

Evangelium podle Lukáše 18,9-14

Milé sestry a milí bratři,

podobenství o farizeu a celníkovi známe docela dobře. Tento příběh vyprávěl Ježíš lidem, kteří si zakládali na tom, že jsou spravedliví, ale ostatními pohrdali. Takoví lidé žijí ve všech dobách, v době Pána Ježíše i v dnešní době. Takoví lidé si zakládají na tom, jak příkladně žijí, jak Pána Boha poslouchají, jak pravidelně chodí do kostela, jak pomáhají druhým. Na ty, kteří nežijí tak jako oni, se dívají jako na špatné.

Podíváme-li se na podobenství podrobněji, uvidíme dva muže. První muž, farizeus, je představitelem nejzbožnějších ctitelů Hospodina a jeho Zákona, který zachovávali s puntičkářskou přesností. Jejich život byl sešněrován novými a novými příkazy a zákazy. Vedli často spory o to, co se smí a co se nesmí. Byli přesvědčeni o tom, že Boží mesiášské království bude uskutečněno, jakmile celý národ aspoň jeden den bude opravdově zachovávat Boží Zákon. Od současníků byli ctěni a váženi. Naproti tomu celníci, výběřčí různých daní a poplatků byli stíháni pohrdáním a nepřátelstvím. Nyní stojí oba před Boží tváří jako modlitebníci.

V našem vyprávění je nápadné, že v jeruzalémském chrámu byli jen dva lidé. Často naříkáme, že je nás málo a tíží nás nepatrný počet účastníků našich bohoslužeb. V jeruzalémském chrámu býval někdy velký nával, zvláště o svátcích, jindy tam bylo zase méně lidí, a nyní vidíme, že také někdy jen dva. Vlastně tři: spolu s muži tam byl ten, který slyšel jejich volání, Pán Bůh jako svědek. To další pozoruhodné je, že se tito muži modlili. Pokládali za

důležitou věc předkládat Bohu své osobní záležitosti.

Modlitba farizea zněla na první poslech velmi pěkně. Začíná děkováním: Pane Bože, děkuji ti. To je příkladná modlitba. V našich modlitbách se zpravidla ozývají jen prosby: Pane Bože, prosíme tě, dej zdraví, sílu, pomoc, ochranu. Prosíme za uzdravení v nemoci, za dobré skončení všech těžkostí. Prosíme za rodinu, církev, národ. Ale kde je děkování, slova chvály a slavení Božího jména?

Když ale pozorně sledujeme, jak to farizeus myslí, o co mu jde, docházíme k velkému zklamání. On neděkuje Pánu Bohu, ale sobě. Říká sice: Pane Bože, děkuji ti, že nejsem jako ti nespravedliví, cizoložníci a jiní hříšníci, ale vzhlíží přitom sám v sobě. Říká jinými slovy: Pane Bože, jestli se ti někdo vydařil, tak jsem to já. Můžeš být se mnou spokojen v plné míře. Kdekdo přece ví, co všechno dělám. Postím se dvakrát týdně, přestože by stačilo pouze jednou. Desátky dávám ze všeho, přestože by stačilo jen z obilí, z dobytka, z příjmu. Farizeus přidává navíc z máty, z kopru a z kmínu. Překračuje míru dané zbožnosti.

A jak se modlí celník? Jeho modlitba je velmi krátká: „Bože, buď milostiv mně hříšnému.“ Takto volá člověk kleslý až na dno, na pokraj zoufalství. Je to výkřik k Pánu Bohu jako poslední zábradlí před pádem a zahynutím. Je to modlitba, která pomohla již mnoha lidem k záchraně, k víře a k novému životu. Je to vstupní vízum do Božího království. Kdo z nás se ještě nikdy nemodlil těmito slovy? Ale ne každý, kdo opakuje těchto pět slov, vejde ospravedlněn do Božího království. Musí mít při tom kající srdce, prázdné ruce, živou víru.

Celník se koří. Na nikoho nedbá, neslyší, že jím druhý člověk v chrámu pohrdá. Neospravedlňuje se. Vidí jen sebe před Boží tváří. Jde mu jen a jen o Boží milost, odpuštění a dar spasení. Starozákonní Jákob prosil v Penúel Hospodina o pomoc po celou noc. Farizeus Saul v Damašku celé tři dny. Pán Bůh dary milosti dává zdarma, a přece ne lacino. Neměří hodnotu našich modliteb jejich délkou, ale vroucností a opravdovostí.

Farizeus a jemu podobní se sice modlí, ale ve skutečnosti od Pána Boha nic nechtějí. Mají totiž všechno. O Boží milost nestojí. S Pánem Bohem jsou vyrovnáni. Jejich modlitby jsou jen zbožná vyúčtování. Dávají najevo, že je víra vyjde hodně draho. Ale jakou cenu má taková zbožnost, vypočtená na odměnu, zisk či konečnou výhru?

Farizeus je tak plný sama sebe, že už mu Pán Bůh nemůže a nemá co dát. Odchází z chrámu s prázdnou. Celník naproti tomu předstupuje před Pána Boha docela prázdný. Tíží ho vědomí bídy a hříšnosti. Vše to vyznává před Pánem Bohem. Jak velmi záleží na tom, s jakým srdcem předstupujeme před Pána Boha: s přeplněným či prázdným, s lhostejným či toužícím,

s odříkávanými jen frázemi či s pokornými chválami?

Co čteme o celníkovi? Odešel ospravedlněn do svého domu. Kam odešel farizeus, nevíme. Možná za přáteli na tržiště, možná na roh ulice se pomodlit, možná do synagogy přednést výklad Písma. Celník spěchá do svého domu, ke své rodině jako omilostněný, zachráněný, nový člověk. Otevírá dveře a všichni to na něm vidí. Manželka se usmívá, jak otec zářivým pohledem svolává rodinu a kdekdo se přesvědčuje o změně jeho srdce a života. Je mezi svými a vydává svědectví o Boží milosti, o prožitém odpuštění, o své modlitbě a o Boží odpovědi. Svědčí o Pánu Bohu a má dobré slovo pro sousedy, přicházející přátele, pro každého z blízkých.

Před Pánem Bohem je důležitá opravdovost, v níž si člověk na nic nehraje. Pak důvěra, s níž se člověk k Pánu Bohu obrací se vším dobrým i zlým.

Amen.

PÍSEŇ PO KÁZÁNÍ

379 – Stvoř srdce čisté, Bože mi

SBOROVÁ OZNÁMENÍ A OHLÁŠENÍ

Příští bohoslužby se budou konat v neděli 25. října 2020 v 9.00 hodin. Prosíme o přihlášení na telefonu bratra faráře: 604 738 567.

Můžete si objednávat Evangelický kalendář 2021, Na každý den 2021, Hesla Jednoty bratrské 2021, Denní čtení 2021.

Můžete si objednávat nástěnný kalendář ČCE.

Objednávky zašlete na sborový email domazlice@evangnet.cz, nebo telefonicky u bratra faráře, případně kurátora.

V pátek 16. října 2020 ve věku nedožitých 85 let zemřela sestra Růženka Hechtová. Poslední rozloučení proběhne v úzkém rodinném kruhu.

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA

Hospodine, Pane Bože náš, přimlouváme se za ty, kteří se nesetkali s mocí modlitby. Myslíme na ty, kdo jsou zabráněni do starostí o sebe sama, že je nenapadne myslet na druhé a za druhé se přimlouvat.

Přimlouváme se za ty, kteří modlitbami podpírají své blízké. Máme na mysli křesťany,

kteří smysl svého života našli v přímluvných modlitbách za náš svět. Prosíme, vyslychej jejich prosby.

Přimlouváme se za nemocné, umírající, přimlouváme se za ty, kterým zemřel blízký člověk. Přimlouváme se za pracovníky ve zdravotnictví, v Diakonii, v Charitě a v sociálních službách. Myslíme také na ty, kteří o nemocné pečují doma. Přimlouváme se za ty, kteří šíří naději evangelia do míst, kde naděje chybí.

Přimlouváme se také za učitele, za žáky a studenty. Přimlouváme se za své rodiny, své blízké a přátele.

MODLITBA PÁNĚ

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé jest království i moc i sláva na věky. Amen.

POSLÁNÍ

Odložte dřívější způsob života, staré lidství, které hyne klamnými vášněmi, obnovte se duchovním smýšlením, oblečte nové lidství, stvořené k Božímu obrazu ve spravedlnosti a svatosti pravdy. Proto zanechte lži a ‚mluvte pravdu každý se svým bližním‘, vždyť jste údy téhož těla. ‚Hněváte-li se, nehřešte.‘ Nenechte nad svým hněvem zapadnout slunce a nedopřejte místa ďáblu. Kdo kradl, ať už nekrade, ale ať raději přiloží ruce k pořádné práci, aby se měl o co rozdělit s potřebnými. Z vašich úst ať nevyjde ani jedno špatné slovo, ale vždy jen dobré, které by pomohlo, kde je třeba, a tak posluchačům přineslo milost. A nezarmucujte svatého Ducha Božího, jehož pečeť nesete pro den vykoupení. Ať je vám vzdálena všechna tvrdost, zloba, hněv, křik, utrhaní a s tím i každá špatnost; buďte k sobě navzájem laskaví, milosrdní, odpouštějte si navzájem, jako i Bůh v Kristu odpustil vám. Amen. (List Efezským 4,22-32)

POŽEHNÁNÍ

Hospodin je tvůj ochránce, Hospodin je ti stínem po pravici. Ve dne tě nezasáhne slunce ani za noci měsíc. Hospodin tě chrání ode všeho zlého, on chrání tvůj život. Hospodin bude chránit tvé vycházení a vcházení nyní i navěky. Amen. (Žalm 121,5-8)

ZÁVĚREČNÁ PÍSEŇ

489 – Tvé požehnání, dobrý Otče